

HOMILIE ACHTTIENDE ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 4 / ZO 5 AUG 2012

Brood 's morgens, brood 's middags en brood 's avonds. Zo ziet het dagmenu in Jezus dagen eruit. Het brood zal aangevuld zijn met kaas of vis en rijke mensen ook met vlees. Alles draait om brood. De schappen zijn niet zo rijkelijk gevuld en er is niet veel keus. De zorg om het dagelijkse brood is een alledaagse zorg. In het gebed dat Jezus zijn leerlingen leert, slaat hij de spijker op zijn kop: "Geef ons heden ons dagelijks brood."

Brood is noodzakelijk voor ons leven. In de eerste lezing wordt ons verteld, hoe de joden op hun tocht door de woestijn nauwelijks nog iets te eten hebben. De ontberingen zijn zwaar en zij willen weer terug naar de vleespotten van Egypte. Liever slaaf met volle maag, dan een vrij man die honger lijdt. In die twijfel aan God, in die twist en onzekerheid worden zij ineens verrast door een wonderlijk verschijnsel: Er ligt eten, zomaar in de woestijn. Zij ervaren het als een Godsgeschenk. Want honger ligt altijd op de loer. Sociale zekerheid is er niet. Weduwen en wezen zijn aan hun lot overgelaten. Wie ziek is, kan hoogstens naar een kwakzalver gaan. Het is een menigte om medelijden mee te hebben. Deze indruk wekt de menigte op Jezus. Zijn eigen rust, zijn eigen dagprogramma zijn van later zorg. Nu gaan deze mensen voor. Hij begint hen uitvoerig te onderrichten en de mensen luisteren met aandacht, want zijn woorden klinken hen als muziek in de oren. Het zijn niet de holle klanken van de altijd beter wetende farizeeën, maar het zijn woorden met gezag, woorden van hoop. De mensen voelen de liefde die uit de woorden hen tegemoet straalde. Zij voelen de troost en de bemoediging. Zij ervaren dat Jezus een herder voor hen wil zijn: de goede herder. Deze goede herder laat het niet bij woorden alleen. Jezus hoort hun knorrende magen en in een indrukwekkend wonder voedt hij de menigte met vijf broden en twee visjes. En de mensen zijn enthousiast. Eindelijk begrijpt iemand hun noden en eindelijk biedt iemand uitkomst en geeft de grote menigte te eten. Deze rondtrekkende predikant Jezus van Nazareth mogen ze niet meer later vertrekken. Die moet bij hen blijven als de grote broodleverancier.

Het is te begrijpen, dat zij de volgende dag op zoek naar Jezus. Ze gaan hem achterna. Ze stappen in de boten en eindelijk vinden ze hem in het vissersplaatsje Kafarnaüm. Maar Jezus reageert heel afstandelijk en zelfs afwijzend. Waarom deze koele reactie van Jezus? Een rondtrekkend predikant als Jezus zou toch blij moeten zijn, dat de mensen hem achterna gekomen zijn met het verzoek om bij hen te blijven? Maar Jezus wil geen profiteurs die enkel op zijn wonderen belust zijn: "Niet omdat gij tekenen gezien hebt zoekt ge Mij, maar omdat gij van de broden hebt gegeten tot uw honger was gestild."

Misschien denken ook wij: "Was Jezus maar op deze weg voortgegaan om voortdurend honger te stillen? Dan was er geen honger meer op deze wereld. Dan had Jezus de echte nood van de wereld verstaan." Maar Jezus wil niet toegejuicht worden als een broodtovenaar. Jezus wil zeker wel helpen in menselijke nood, maar Jezus wil, dat het teken dat Hij vberricht, wordt verstaan als een hemels teken van Gods liefde voor mensen, en dat de mensen willen verstaan dat het God is die naar zijn mensen heeft omgezien; als een eerste signaal van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarin honger en ziekte en pijn en verdriet voorbij zullen zijn. Daarom zegt Hij: Werkt niet voor het voedsel dat vergaat maar voor het voedsel dat blijft ten eeuwigen leven en dat de mensenzoon u zal geven."

Jezus wil de diepste honger stillen, die er in een mens leeft. Want een mens leeft niet van brood alleen. Hij leeft niet van het ogenblik. De mens heeft ook honger naar geluk en liefde, naar houvast en nabijheid. Wij kunnen een

dag zonder brood, maar geen dag zonder liefde. Maar de honger naar geluk gaan wij mensen helaas zo snel invullen met bezit en genot.

De reactie van Jezus op de mensen die Hem zochten was gereserveerd. Jezus wil geen fanclub, maar Jezus wil geloof in zijn persoon en in zijn daden als Gods daden, als tekenen dat God naar zijn volk heeft omgezien, want ze zijn als schapen zonder herder. Amen.